

SIGISMUNDUS LIBER BARO IN HER-
berstain, Neysperg & Guttenhag, &c. GEORGIO UERNHERO,
Regio Consiliario, & apud Saros Praefecto, s. d.

A

STIAM olim, & à multis quidē multa de admirandis in Zepusio a-
quis audierā, tamē iisdē de rebus, quę plerisq; incredibiles uideban-
tur, à te in primis certior fieri, & tuū iudiciū audire desiderabam.
Quia uerò non dubitasti, quā comperta de his haberes, ad me scri-
bere, facile effecisti, ut nō modò, quid ipse posthac de his sentire de-
beam, certò scirem: sed etiam multi alij excellentes uiri, testimonio
tuo, cui plurima apud omnes est autoritas, confirmati, addubitare desinerent. Sed
cū etiam in reliquis Hungarię partibus inultę non minus admirabiles aquę esse
dicātur, rem ualde gratā mihi, & multis alijs harū rerum cupidis, tuiq; studiosis factu-
rus es, si eas quoq; describēdas susceperis. Scio quidē, & uidi ipsemet apud Serenis.
quondam Ludouicum Hungarię regem, Diui Imperatoris Maximiliani legatione
fungens, ad Budam sedem regiam, thermas esse, quarum calorē immissā manu ferre
nequeas. quòd ei utiq; qui antè non uidit, mirabile uidetur. Sed quod in his etiā uiui
pisces sunt, id nō pauci pro re incredibili habēt. Talia quoq; uidentē esse, quę dicuntē
de alijs thermis in ripa fluuij Vagi, nō longē ab oppido Galgocz, quod Germani &
Slauī uulgò Freistat uocant: quas locū prout crescit aut decrescit fluuius, in æquali
semper distantia mutare aiunt. Legi nuper apud Arrianum libro tertio, descriptum
fontem, qui sub lucem tepentibus aquis manat, in meridie frigidus, uesperī calet, ac
sub exortum diei rursus tepidus oritur, atq; ita per singulos dies ac noctes æstus ac
frigoris uices uariat. Saxo Grammaticus in Islandia fontē esse testatur, qui fumigan-
tis aquę uitio natiuā rei cuiuslibet originē demolitur. Nam quicquid humido eius
uapore afflatur, in lapideę naturę duriciem, forma tantū superstite, subita conuer-
sione transmutari. Hęc & his similia, qui deinceps legent, minus mirabūtur, ubi ani-
maduertent, summum opificem in his etiam nostris, & alijs uicinis regionibus non
pauca mirabilium operum suorum monumenta posuisse, quę tamen indigenę pro
miraculis non habent: ac quandoq; etiam, si interrogentur, ignorant, quemadmo-
dum in Moscouia sæpenumerò sum expertus. Nam cum nonnulla eiusmodi, quę
mihi narrarant alij, quærerem ab incolis, adeò nihil habebant quod responderent,
ut mirari se dicerent, unde ea homo peregrinus accepissem. Nō dubium est autem,
nisi pleraq; diuersis in locis obseruassent, et literis mādassent homines externi, quin
ea indigenarū negligentia nunc luce, suiq; memoria & admiratione carerent. Non
potest igitur mihi, Uernhere ornatissime, non ualde probari studium tuum, quòd
hoc genus Hungarię tuę rebus eruendis & illustrandis impendis: nec facere pos-
sum, quin te ad id continuandum cohorter. Nam eo non tantum mihi fueris
gratificatus, sed etiam tibi apud omnes magnę laudi
est futurum. Bene uale.

DE